

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Θ. 729

Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΚΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ

Δευτέρα 19 Ιανουαρίου 1931

Η ΘΛΙΒΕΡΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ 1930

ΔΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΛΑΩΝ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ, ΒΙΟΤΕΧΝΑΙ, ΕΜΠΟΡΟΙ

Άρθρον του Δικηγόρου κ. ΔΗΜ. Α. ΖΩΤΟΥ

Ο-διαπραγής συμπαντιώτης μας έπι-
σήμων κ. Δημ. Α. Ζώτος Νομ. Σύμ-
βουλος του Έπιμελητηρίου Πειραι-
ώς έπ' ευκαιρία του νέου έτους έδη-
μοσίευσε τας κρίσεις του διά την Δη-
μιουργηθείσαν οικονομικήν κατάστα-
σιν κατά τήν λήξαν έτος εις τας «Α-
θηναϊκάς Συναδέλφους «Πατρίδα»,
«Αρόπολις» και «Ελληνική».
Δόφ του μεγάλου ενδιαφέροντος
τῶ άρθρου τούτου και τῶν ἀλλήλει-
ων τὰς ὑπολαβὰς περιέχον, ἀναδημο-
σιεύομεν ἑξῆς τῶν ἀναγνωστῶν τῆς
«Ελευθερίας» τὸ ἐν τούτῳ τὸ δη-
μοσιευθὲν εἰς τὴν «Ελληνικήν».

Ἡ αὐγὴ τοῦ νέου χρόνου συρί-
σκει τὴν Ἐπαγγελματικὴν καὶ Ἐμ-
πορικὴν τάξιν εἰς ἐξαιρετικῶς δύσκο-
λον θέσιν. Πολλοὶ εἶχαί ἡγεύον-
ται κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ 1930 πε-
ρὶ βελτιώσεως τῆς κρίσεως καὶ περὶ
ἐλαττώσεως τῆς δυστυχίας τῶν ἐργα-
ζομένων τάξεων, δυστυχῶς ὅμως πη-
ρὲς μὲν ἀνεπλήρωτοι αἱ διατυπω-
θεῖσαι εἰχαί. Τὸ κακὸν χειροτέρευ-
σε. Τὰ δράματα ἐπολλυπλοῦσάνθη-
σαν. Οἱ στεναγμοὶ ἤρξαν. Τὸ κλει-
σιμον τῶν βιοτεχνικῶν καπαστημά-
των ἐπετετέθη, αἱ διώξεις καὶ αἱ φυ-
λακίσαις ἐδημιούργησαν καὶ νέους ὀ-
λέθρους. Ἡ πείνα, αὕτη ἡ νέα θεῖα
σκεία τῆς ζωφρεῆς περιόδου τὴν ὀ-
ποῖαν διατρέχομεν, ἀπέκτησε καὶ νέ-
ους σκῆλεθρομένους πιστούς. .

Καὶ τὸ Κράτος; Θὰ ἐρωτηθῶμεν
Θὰ εἰμεθα ἀνελικρινεῖς καὶ ἀδι-
κοι, ἐὰν εἰπωμεν δι' ἑνὸς ἡκούσε τὰ
παράπονα καὶ τὰς διαμαρτυρίας, δι' ἑνὸς
ἀνέγνωσε τὰ ψηφίσματα, τὰ ὑπομνή-
ματα τὰ πολυσέλιμα ἐγγράφα ὅλων
τῶν Ἰδιωτικῶν καὶ Δημοσίου Δικαι-
ου Ἐπαγγελματικῶν Ὀργανισμῶν.
Δὲν ἀρνούμεθα τοῦτο. Ἀλλὰ δὲν ἀρ-
κεῖ μόνον ἡ ἀκρόασις καὶ ἡ ἀνάγνω-
σις καὶ αἱ δαψιλῶς χορηγούμεναι
ὑποσχέσεις καὶ οἱ βαρυσήμαντοι λό-
γοι. Χρειάζεται καὶ ἡ πραγματοποίη-
σις, ἡ ἐκτέλεσις, ἡ ἐφαρμογὴ.

Δὲν εἴπωμεν τίποτε; Ὀφείλομεν νὰ
ὁμολογήσωμεν ὅτι, ἀντ' αὐτοῦ οὐ
δὲν τὸ ἄξιον λόγου συντελέσθη ὑ-
πὲρ τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχ-
νικοῦ ὈΚομου, ὅφ' ἐιέρου ἐθεσπίσθη-
σαν καὶ νέα δεσμὰ καὶ νέα πιάσεις
καὶ νέα βάρη ἢ ἐγένετο ἀπόπειρα
θεσπίσεως τοιούτων.

Τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον τὸ
Ἰπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰ-
χε τὴν εὐτυχὴ ἐμπνευσιν νὰ κοινο-
ποιήσῃ μίαν ἐνδιαφέρουσαν ἐγκύ-
κλιον πρὸς ὅλα τὰ Ἐπιμελητήρια τῆς
Χώρας καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην των
ἐπὶ τῆς καταστάσεως. Συγκεκριμέ-
τως τὸ προϊστάμενον Ἰπουργεῖον
τῶν Δημοσίου Δικαίου Ὀργανισμῶν
τούτων ἐζήτησε νὰ μάθῃ ποῖα ἀκρι-
βῶς τὰ αἴτια τῆς κρίσεως καὶ ποῖα

τὰ ἐνδεδιγμένα πρὸς ἀντιμετώπισιν
τῆς μέτρου.

Καὶ ἡ ἀξίειαινος αὐτεγκύκλιος,
ἡ μαρτυροῦσα Κρατικὸν ἐνδιαφέ-
ρον, δὲν ἐμεινε ἀναπάντητος.

Ὅλα τὰ Ἐπιμελητήρια, τὰ ὅποια
ἀπὸ τοῦ 1927 καὶ ἐντεῦθεν ἤρχισαν
ν' ἀνησυχοῦν, νὰ καλοῦν συνδιασκέ-
ψεις καὶ συνεδριάσεις καὶ νὰ μελε-
τοῦν μετὰ προσοχῆς τὴν κατάστα-
σιν καὶ νὰ διατυπώσῃ τὰς ἀντιλή-
ψεις των καὶ νὰ διαδηλοῦν τὴν ἀγῶ-
νίαν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ καὶ ἐμπορι-
κοῦ κόσμου, ἐσπευσαν νὰ καλέσωσιν
καὶ πάλιν εἰδικὰ συσκέψεις διὰ νὰ
συζητήσωσιν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων ἐ-
ρωτημάτων, νὰ διατυπώσωσιν κοινὰς
σκέψεις καὶ νὰ γνωρίσωσιν κοινὰς ἀ-
ποφάσεις.

Δὲν ἐξέπνευσαν ὁ Ὀκτώβριος τοῦ
1929 καὶ τὸ ὑπουργεῖον κατακλείσθη
ἀπὸ ὄγκους μελαινωμένου χάρτου.

Καὶ εἰπεται ;

Ἄλλ' ὅλοι γνωρίζομεν τί ἐπηγο-
λούθησαν. Τελεία ἀποφασιστικὴ,
ἀνεγκτος ἀρνήσεως κυβερνητικὴ διὰ
τὴν μείωσιν τοῦ τέλους ἐπιτηδεύμα-
τος. Τοῦ κάκου ὅλα τὰ ἐπιχειρήμα-
τα, ὅλα αἱ ἐπιλήσεις, ὅλα διαμαρ-
τυρία.

—Μὴν ἐπιμένετε. Ἀδικα χάνετε
τὰ λόγια σας. Ὅσα νέα κατατάξεις
θὰ γίνωσιν. Ὅτε θὰ μειωθῇ τὸ ἐπι-
τήδευμα. Θέλετε νὰ θίξωμεν τὸν
Προϋπολογισμόν;

Εἶνε ἡ ἀπάντησις τοῦ σεβαστοῦ
μου κ. Διηγιάννη. Ἄλλ' εἶνε συγ-
χρόνως ἀπάντησις καὶ τοῦ Κυβε-
ρητοῦ τῆς χώρας. Ἀπάντησις κατ'
εὐθείαν ὡμῇ ἀνευ περιστροφῶν.

Ἄλλ' εἶπω νὰ μὴ θιγῇ ὁ Προϋ-
πολογισμός. Ἀλλὰ διατὶ τὸν θίγει ἡ
κυβέρνησις μὲ τὰς ἀτελεστητοὺς πο-
λυτελεῖς δαπάνας, αἱ ὅποια καὶ τοῦ
Τύπου τὴν ἐξέγερσιν προκάλεσαν
καὶ τοῦ Λαοῦ τὴν ἀγανάκτησιν καὶ
εἰς τὴν Βουλὴν εὐρύτατα συνεζητή-
σαν καὶ ἐπεκρίθησαν; Καὶ διατὶ δὲν
συγκινεῖσθε ἀπὸ τὴν λιποθυμίαν τοῦ
Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ χαλκαύεται ὁ
διαβόητος Κώδις «περὶ τελῶν καὶ
χαρτοσήμου» διὰ νὰ εἰσπραχθῶσιν
μερικαὶ ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων
ἀπὸ τοὺς ἀπαλεισμένους ἐπαγγελμα-
τίας καὶ ἀπὸ τοὺς χειμαζομένους ἐμ-
πόρους; Καὶ ἀφοῦ, εἶπω, δὲν πρέπει
νὰ θιγῇ ὁ κύριος Προϋπολογισμός,
διατὶ ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῆς κρίσεως τοῦ
Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ ὁ ἀποστραγγι-
στικός δασμός τοῦ αἵτου;

Ἐχει ἀνάγκας τὸ Κράτος, Καὶ
ποῖος εἶπεν ὅχι; Ἄλλὰ τί ἀνάγκας;
Οἱ ἰσχυροί, οἱ βουλευσιόυντες, οἱ ἄν-
θρώποι τῶν συμβάσεων, αἱ λεγεῶ-

νες τῶν ἀπαρτιζόντων τὰς πολλαπλὰ
συσζόμενας «ἀποστολάς» δι' ἑτὴ καὶ
μῆνας πρὸς ἐπίλυσιν διαφορῶν ζητη-
μάτων, διήθεν, οἱ φυγαδεύοντες τὸν
Δημόσιον Πλοῦτον καὶ τρώγοντες
καὶ πίνοντες ἡγεμονικὰ εἰς βάρος
τοῦ ψωμοῦ, τῆς ὑγείας καὶ τῆς ζω-
ῆς ἀκόρη τοῦ «κακόμοιρου Λαοῦ
καὶ χλιοπλανημένου». Θεωροῦν
κρατικὰς ἀνάγκας τὰς θέσεις των,
τοὺς παχυλοὺς μισθοὺς των, τὴν ρα-
στονίαν των, τὰ μέγαρά των, τ' αὐ-
τοκίνητά των, τὰ λαμποκοποῦντα,
τὰς λιβρέας τῶν θυρωρῶν των, τὰ
λουκούλια γεύματά των, τὰ μαχαρ-
γικά τῶν ταξιδιῶν, τὰς ἀνέτους κα-
ταχρήσεις των, τὴν χλιδὴν καὶ τὰς
ἀπολαύσεις των... Ἀλλὰ διαφώνουν
ὅμως αἱ ἐργαζόμεναι τάξεις αἱ ὅποι-
αι δὲν δύνανται μὲν νὰ κυβερνήσωσιν
αἱ ὅποια ὅμως ἔχουν δικαίωμα καὶ
καθῆκον νὰ ἐξεταζώσιν, νὰ διαμαρ-
τύρῳσιν, ν' ἀγανακτοῦν καὶ νὰ λέ-
γουν διατὶ δὲν πρέπει τὸ αἶμά των
ν' ἀπορροφᾶται ἀπὸ τὴν Κρατικὴν
προδοσίαν διὰ σκοποὺς ἑόνους πρὸς
τὴν ἀσφάλειάν των, τὴν ὑγείαν των
τὴν ζωὴν των, τὴν εὐημερίαν των.

Δὲν ἤρνηθη ποτὲ νὰ πληρώσῃ ὁ
Ἑλληνικὸς Λαὸς ἐν τῇ μέτρῳ ὅμως
τῶν δυνάμεών του καὶ ὑπὸ τὸν ὄρον
τῆς μὴ διασπαθίσεως τοῦ προϊόντος
τοῦ ἰδωτός του. —Πῶς ὅμως νὰ
πληρώσῃ, ὅταν εἴη ζημίας καὶ θῶν
πεινὰ καὶ ὅταν βλῇ εὐτύχουνας
καὶ εὐθύμους, ὀλογέλαστους καὶ πα-
σχαροὺς ὅχι ὀλίγους, ἀλλὰ πολλοὺς
ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἔχουν τὴν δύ-
ναμιν νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὴν λαϊ-
κὴν δυστυχίαν καὶ πῶς νὰ μὴ λυσ-
σοῦν αἱ ἐργαζόμεναι τάξεις, ὅταν
βλέπωσιν καὶ τοὺς ἰσχυροὺς Κυβε-
ρητάς ἀνεχομένους διὰ νὰ μὴ εἰπωμεν
βραβεύοντας τοὺς τοιοῦτους προνο-
μοῦχους τῶν θέσεων, τῶν ἀξιομά-
των, τῶν πολλῶν μισθῶν, τῶν πλου-
σιῶν ἀποδοχῶν, τῶν ἀμυδρῶν κερ-
δῶν, τῶν...δὲν γνωρίζομεθα ἀπαρε-
ταξῆς μας; —θησαυρίζοντων εἰς ἐ-
λάχιστον χρόνον τὴν...μαγικὴν των
δυναμιν;

Ἀς ἀνασάνουν, ὅς ἀνακουφι-
σθοῦν καὶ αἱ ἐργαζόμεναι τάξεις, ὅς
ἐξαφανισθῇ τὸ φῶσμα τῆς ἀπογνώ-
σεως ἀπὸ τὰ ὅματα τοῦ ἐπαγγελμα-
τικοῦ κόσμου ὅς ἀποκτήσῃ ὀλίγη ἡ
ρεμίαν ψυχικὴν καὶ γαλήνην ὁ ἐμ-
πόρος, ὅς μὴ στερεθῇ τὸ ψωμὶ τοῦ ὁ
Ἑλληνικὸς Λαός, καὶ ὅς γίνῃ περισ-
σοτέρα ἡ εὐτυχία τῶν προνομιού-
χων. Δὲν εἶναι κριεὶς ὅμως νὰ ὑπάρ-
χουν δύο μέτρα καὶ δύο σταθμά;

Αἱ πτωχαί, αἱ ταπειναὶ τάξεις τῶν
ἐργαζομένων τοῦ τόπου μας δὲν εἶναι
ἀπαιτητικαί. Εἰ αἱ γνωστὰ τὰ αἰτή-
ματά των. Συνεζητήθησαν ἐπὶ ὁ
μέρας εἰς τὸ Ἐπαγγελματικὸν Συνέ-
δριον τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ ὁ
ποίου τὰ ψηφίσματα ὑπεβλήθησαν
εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἀνεπτύχθη-
σαν καὶ εἰς τὸν κ. Πρόεδρον ἐν τῇ
«Πεντελικῇ» τῆς Κηφισίδος. Ἐγρ-
φησαν, ἡκούσθησαν, συνεζητήθησαν
ὁ Τύπος διεκρίσθη ἀπὸ τῶν στη-

λῶν του τὰ αἰτήματά των.

Καὶ τα μέτρα ἀκόρη τῆς βελτιώ-
σεως τῆς καταστάσεως δὲν εἶναι πλέον
κτῆμα τῶν σοφῶν. Τὴν γνωρίζομεν
ὅλοι θὰ εἶναι ὑψίστη περιφρόνησις,
θὰ εἶναι ἀνῆκουστος ἀδιαφορία, ἐὰν
κατὰ τὸ ἀνατέλλον ὑπὸ τέσπιν
δυσμενεῖς κοινωνικὰς καὶ οἰκονομι-
κὰς συνθήκας νέον ἔτος δὲν τεθοῦν
εἰς ἐφαρμογὴν αἱ δοθεῖσαι τοῦλά
χιστον ἀλλὰ μὴ ἐκτελεσθεῖσαι Κυ-
βερνητικαὶ ὑποσχέσεις. Ἀς μὴ πραγ-
ματοποιηθῶσιν ὅσα αἰτήματα προῦ
κάλεσαν τὸ Κυβερνητικὸν «ὄχι», ἢ
ἄλλα ὅμως; Τὰ δυνατό; Τὰ λογι-
κά; Τὰ δίκαια; Τὰ κακὸν δὲν πρέ-
πει νὰ χειροτερεῖται. Τοῦναντίον ἐ-
πιβάλλεται τὸ σταμάτημά του καὶ ἡ
βαθμιαία θεραπεία του. Ἀς ἀρχίσῃ
μία συστηματικὴ προσπάθεια. Ἀς
ἐκδηλωθῇ μὲ κάποιον σοβαρὸν τόνον
ὁ Κρατικὸς στοργή. Ἀς περιφρου-
ρηθῇ τὸ λαϊκὸν συμφέρον, τὸ ὅποι-
ον εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ζῶν
των ἀπὸ τὸν στεναγμὸν τοῦ Λαοῦ.
Ἀς τεθοῦν πραγματοὶ νομοθετικοί,
διὰ νὰ σταματήσῃ τὸ κύμα τοῦ ὑπερ-
παγγαμισμοῦ. Ἀς μὴ δημιουργοῦν-
ται παράσιτα ἀπὸ τὴν μορφήν τῶν
χιλιάδων πλανοδίων, τῶν κατακλυ-
ζόντων ὑπὸ τὴν εὐλογίαν τῆς ἀμαρ-
τωλῆς Ἀγορανομίας τὰς διαφορὰς
λαϊκὰς ἀγορὰς, αἱ ὅποια ἀπέβησαν
κέντρα ἀκαθαρσίας, ἀπότης καὶ ἐκ-
μεταλλεύσεως τῶν δυστυχισμένων
λαϊκῶν στρωμάτων, ὅς διακανονι-
σθοῦν τὰ ἀνύπαρκτα χρέη τῶν ἐπαγ-
γελματιῶν καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ ἁσάφαι-
ρεθῇ ὁ βραχνὴς ἀπὸ τὰ στήθη τῶν
ὀφειλόντων μὲν ἄλλοτε πενόμενων ὁ
μῶς σήμερον καὶ μὴ ἔχοντων τίποτε
ἄλλο ἀπὸ τὰ δύο των χεῖρα—τὰ ἱκα-
νὰ διὰ μίαν τιμίαν βιοπάλην—καὶ
ἀπὸ πύρινα δάκρυα διὰ τὴν φρικα-
λέαν θέσιν τῶν οἰκογενειῶν των....

Μόνον οἱ φαντασιόχοι δύνανται
νὰ οὐνεύωνται οἰκονομικοὺς παρα-
δῆλους καὶ εὐτυχισμένους ἐποχάς. Ὁ
ἐπαγγελματικὸς καὶ ἐμπορικὸς κό-
σμος ἔχει ἐπίγνωσιν σαφῆ τῆς διεθ-
νοῦς κρίσεως, τῆς κρατικῆς Δυνά-
μεως καὶ μὴ εἶναι ἡ ἀξίωσις του :

Νὰ πονέσῃ νὰ ἐνδιαφερῇ, νὰ δει-
ξῇ στοργὴν καὶ δι' αὐτὸν ἡ Κυβέρνη-
σις!

Ἐὰν θελήσῃ, δύναται ἡ Κυβέρνη-
σις μὲ τὴν μεγάλην τὴν δύναμιν νὰ
τοῦ ἐλαφρύνῃ καὶ νὰ τοῦ γλυκύνῃ
τοὺς ὀδυνηροὺς πόρους.

Θὰ θελήσῃ ὅμως;

Δ. Α. ΖΩΤΟΣ

Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ἐπιμελητη-
ρίου Πειραιῶς.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ὁμηραῖος καὶ ἀκρίματος ἀνάδελ-
φος Διευθυντὴς τοῦ «Ἀφῶς» τῆς
Κονίτσας κ. Σπύρος Δάβας, ὁ τὸ-
σον διακρινόμενος διὰ τὰ εὐργα-
καὶ ψυχικά του αἰσθήματα, ἐδημο-
σίευσε εἰς τὸ φύλλον του τῆς 19

Ἐκδιδομένη

Ἑτησία Συμβρομή

Ἀμβροκῆς Δολ. 7

ΚΑΤΑ τημεγεροφήματα τοῦ ἐν
 θου ιουρασίῳ ἀνταποκριτοῦ τῆς Ἀ
 θηναϊκῆς ἐφημερίδος «Πρωτὰς» ἀ-
 ποκρισάμενοι αἱ αὐτοὶ ἐφημερίδες, ἀνεξαρ-
 τήτως πολιτικῶν ἀποφάσεων δημο-
 κρεῖον ἐπὶ ἀποφάν ἀνακοινωθέν
 οὗ τὴν εἰδησιν, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ
 ὑβερνητικαὶ κύκλοι τῆς Ρουμανίας
 ἀποφασισθέντες διὰ τὸ πνεῦμα ἐπὶ
 τῆς παλιννορθώσεως τῆς Βασιλείας
 τῆς Ἑλλάδος κατέκτισαν ἕδωρος κατὰ
 τὸ τελευταῖον αὐτὸ χρονικὸν διάστη-
 μα. Δὲν ἀποκρίσεται συνεπὶ τὸ ἐν-
 λόγω ἀνακοινωθέν, ἢ ἐν τὸς ὅλι-
 γοις χρόνοις ἐπιστροφῇ τῆς
 Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωρ-
 γίου, δεδωμένου ὅτι ὁ μὲν

Ἐπεὶ δὲ καὶ τῆς μεταφυσικῆς καὶ ἀνόρου
τοῦ θεωρητικοῦ Γεωργίου ἐκ τῆς Μη
τροπόλεως ἐκείνῃ ἐκίλει του διδασκ
τῆς μετὰ τῆς οὐδὲς φερμένης
καὶ τῆς, ὅτι πύτυρα, μὲ τὴν δια
φορὰν δι, ἐκίλει τὴν κατὰ τὸ παρελ
λόντος τῆς Εὐφροσύνης, ὅπου τῆς τοῦ
ἐκείνου καὶ τοῦ συζύγου αὐτῆς. Ἰω.
ἐκείνου, ἀνέβηκε κληρονομία δικαιο
σύνης, τὴν κληρονομία καὶ τὴν νομὴν
τοῦ ἐκείνου καὶ τῆς ἐκείνης τοῦ ἄλ
λου ὅτι δυσπρόσβλητον αὐτοῦ διὰ Περδίκη,
δοσὶν καὶ πρὸς τὴν φορὰν καθόλου
δοσὶν καὶ πρὸς τὴν φορὰν καθόλου
δοσὶν καὶ πρὸς τὴν φορὰν καθόλου

Γονομένων ἀρχιεπιστῶν, τὴν 25 Δε-
κεμβρίου α. β. τῆς ἐν Περματῇ Ἰδι-
δοῦς τῶν Κοινοῦντων, κατὰ τὰς ὁ-
ρας ἑψηφισαν ἅνα τῶν 50 παριού-
των αὐτῆς καὶ κατὰ τὰς ἀντιδρω-
σας προσημείλας ἀντιρῶντων ἀπομα-
κρύνει τὴν παρῳήλιαν σχεδὸν καὶ
εἰς τὴν τὴν προσηομένην Συμβολίον
τοῦ αἰ. κ. κ.

[illegible]